

Thuở bóng là người.

Trịnh Công Sơn

Bóng đùa biển khơi bóng đùa núi đồi bóng đùa đùa thôi
Bóng vội vàng đi xa lìa quê nhà xa lìa vườn xưa

Làm chi mà vội giọt nắng ban mai làm chi mà vội
Ngày xưa ngần ngại xoả tóc trên vai ngày xưa ngần ngại

Em đi bóng về em về bóng đi Làm chi mà
Hư vô bóng về câu thề đã bay Trời như nhỏ

vội Đùng buồn gió ơi
lại Đùng buồn suốt ơi

Đùng buồn gió ơi Gió ngủ ở đâu bóng ngủ nơi
Đùng buồn núi ơi Nắng vàng ở đâu bóng về nơi

nào Có còn bờ ao trăng về thuở
nào Vó ngựa tình sâu đất hồng nở

ấy Thuở bóng là người.
nhớ Tình bóng nhạt nhòa.